

Balio Sruogos atvirlaiškis Vandai Daugirdaitei, 1922-02-26, iš Miuncheno - į Berlyną

Šiandie sekmadienis.

*V. Daugirdaitė
Gth. b/Schönberg*

*Berlin, Charl.
Schillerstr. 128III*

Šiandie sekmadienis[.]

Aš šiandie kalnuose - pačiūžos, sniegas, sniegas, sniegas.

Tiek laisvės, tiek saulės ir tikros didelės didelės pusnys.

Pakalnėj 25 kartus virtau su sniegu, su uolomis[,] visas šlapias esu. Ir laiškutis šlapias. O aš tave šlapias iš kalnų bučiuoju.

Bol

*V. Daugirdaitė
Gth. b/Schönberg*

*Berlin, Charlott[.]
Schillerstr. 128III*

Traukinys dar stovi.

Aš pabėgau nuo savo kompanijos [-] Jankausko [1].

Aš pasiklydau miške, jis pasiklydo pakalnėj, o kol jis pargriuvo ir kol atsikėlė - aš jau buvau užu šimtų sieksnių - taip ir nežinau, kaip jis išlipė iš ravo. Vietoj Miuncheno nuvažiavau priešingon pusėn, užsimokėjau strafe [2]... 7 m [3][.!] Pradėjau avantiūrą [4].

Man rodos, kad aš dar vis pakalnėn tebeskrendu. Bučiuoju, Vandukai, bučiuoju[.]

Boliukas

KOMENTARAI

[1] Stasys Jankauskas (1899-1997), veterinarijos gydytojas. 1921-1927 m. Miuncheno universitete studijavo veterinariją. Vienas iš Balio Sruogos gerų draugų, su kuriais jis mielai leisdavo laisvalaikį gamtoje, restorane, aludėje. Stasys Jankauskas prisiminė Balį Sruogą „kaip mielą draugą ir kolegą“ (Stasys Jankauskas, „Iš studijų Münchene“, in: *Balys Sruoga mūsų atsiminimuose*, sudarė Vanda Sruogienė, Vilnius: Regnum fondas, 1996, p. 88).

[2] Strafe vok =bausmė.

[3] 7 m[arkes].

[4] „Savaitgaliais dažnai išvykdavome į Alpių kalnus – žiemą slidinėti, o vasarą kopėme su kuprine ant nugaros. / Vieną sykį Balys man pasiūlė vykti su juo į kalnus slidinėti. Jis suradęs labai gerą antkalnę. Manęs prikalbinėti nereikėjo, ir šeštadienį pavakare išvykome. Munchene palikom gana gražų orą, bet artėjant prie sniegu padengtų kalnų, ėmė snigti ir temti. Nepaisant to, išlipę iš traukinio, mes kopėm į kalną, kuriame gan aukštai turėjo būti namelis ir ten galima buvo gauti nakvynę. Lipant į kalną vis labiau snigo, vėjas stiprėjo, kilo didelė sniego pūga. Pametėm taką ir paklydom. Kadangi buvome pavargę, nutarėm sustoti ir pailsėti. Po kokios valandos vėjas aprimo, pamatėme žiburį – tai buvo namelis, kurio ieškojome. Taip pasibaigė nuotykis, įvaręs nemažą baimę“ (Stasys Jankauskas, „Iš studijų Munchene“, in: *Balys Sruoga mūsų atsiminimuose*, sudarė Vanda Sruogienė, Vilnius: Regnum fondas, 1996, p. 88).